

"IK GING WEG. EN MIJN VRIENDEN BLEVEN IN AFGHANISTAN. DAT VOND IK HET MOEILIKSTE." | WASIM (18)

Door **StampMedia** | 16-24 jaar

Een jonge vluchteling zijn in België, hoe is dat?

Wasim uit Afghanistan vertelt.

Wasim Khosti is 18 jaar.

In 2019 vlucht hij samen met zijn familie uit Afghanistan.

Hij komt aan in België.

Hij gaat hier naar school.

Hij gaat naar een **OKAN-klas**.

In een OKAN-klas zitten alleen leerlingen uit een ander land.

Ze leren er Nederlands.

Zag je veel van de oorlog in Afghanistan?

Wasim:

"Ja, waar ik woonde is het leven heel moeilijk.

Bijna iedereen heeft wapens.

Mensen schieten op elkaar.

Dat is heel erg, maar het is normaal daar."

Wat vind je moeilijk?

Wasim:

"Mijn vrienden zijn nog in Afghanistan.

Dat vind ik het moeilijkste.

Hoe gaat het met hen?

En met mijn zussen?

We proberen contact te houden.

Maar dat is niet gemakkelijk.

Twee maanden geleden kreeg ik slecht nieuws.

Mijn beste vriend is dood.

Door een bom van de taliban.

Dat maakt me heel verdrietig."

En **ons leven in België is nog onzeker.**

Mogen we blijven?

Waar gaan we wonen?

Ook dat geeft veel stress.

Hoe gaat het met jouw familie?

Wasim:

"Er zijn **nog veel problemen in Afghanistan.**

Mijn moeder volgt het op sociale media.

Het maakt haar ziek.

Ze heeft zelf negen kinderen.

Ze voelt de pijn van alle moeders."

Je was nieuw in België.

Kon je met iemand praten over je problemen?

Wasim:

"Ja, **met mijn leraars van de OKAN-klas.**

Ze luisterden altijd.

Zeker Leen.

Zij was een tweede moeder.

Ze hielp mij.

En ze luisterde naar mij.

Ik zat één jaar en drie maanden in de OKAN-klas.

Ik zag Leen elke week.

Ze begreep mij goed.

Ik vond het gemakkelijk om met haar te praten."

Praat je nu nog over je problemen?

Wasim:

"Nee, nu niet meer.

Ik heb een **goed leven in België.**

Ik ben hier gelukkig.

Ik wil niet meer denken aan de oorlog.

Dat is voorbij."

